

De Zaanse Fietsvierdaagse 2011

Begin juni hebben Marjon en ik deelgenomen aan de 34^e Zaanstad Fietsvierdaagse (ZF4d), georganiseerd door Toerclub D.T.S.

Woensdag 1 juni installeerden we ons op camping De Akker in Wormer, gelegen op ongeveer 7 km afstand van het D.T.S. clubhuis op sportpark Kalverhoek te Wijdewormer, waar de dagelijkse start en finish plaats zouden vinden.

Diezelfde middag verkenden we – uiteraard op de fiets – alvast de omgeving, met aan de ene kant het vlakke polderland van het Wormer- en Jisperveld, doorsneden door een wirwar van sloten, vaarten en plassen en aan de andere kant het levendige industriegebied langs de Zaan, met de woonkernen van Zaanstad, Wormerveer, Krommenie en Wormer. Ook bezochten we de toeristische attractie van de Zaanse Schans met haar molens en monumentale boerderijen. Dit complex bleek slechts 1,5 km verwijderd te zijn van het D.T.S. clubhuis zodat we ons daar alvast zijn gaan melden, het inschrijfgeld betaalden (met NTFU korting) en het programmaboekje meekregen.

De ZF4d kent vier afstanden: 25 km, 40 km, 70 km en 100 km. Wij schreven in voor de tochten van 70 km. Tesaamen met de heen – en terugrit (en een extra lusje af en toe voor wat inkopen en/of een terrasje langs de Zaan) zouden we dan toch wel op zo'n 90 km per dag uitkomen.

Donderdag 2 juni (Hemelvaartsdag) gingen we welgemoed van start met een fraaie rit naar het Noorden: *de Beemster- en West-Frieslandroute*. Het was zonnig weer. We kwamen door plaatsen met "originele" namen zoals Zuidoostbeemster, Middenbeemster, Westbeemster en Noordbeemster en belandden uiteindelijk in Hoorn, waar de organisatie een rondrit door dit prachtige Zuiderzeestadje met haar V.O.C verleden en monumentale panden had ingebouwd. De terugweg voerde langs Beets en Purmerend weer naar het D.T.S. clubhuis, waar we op het terras naast de eigen kantine een welverdiende consumptie nuttigden.

Vrijdag 3 juni voerde de tocht naar het Zuiden: *de Spaarnwoude- en Bloemendaalroute*. En wederom hadden we zonnig weer.

We begonnen met een rondje door de zuidelijke Zaanstreek en staken met de veerpont van Buitenhuizen het Noordzeekanaal over. De rit ging verder door het recreatiegebied van Spaarnwoude en Santpoort naar Bloemendaal. Net nadat ik Marjon had overgehaald om een extra lusje in te lassen om het beroemde Kopje van Bloemendaal te beklimmen, sloeg het noodlot echter toe. Marjon maakte een stuurfoutje en klapte tegen de grond. Gelukkig kon ze nadat ze enigszins van de schrik was bekomen weer opstaan, zij het met een pijnlijk vertrokken gezicht vanwege haar verwondingen. Haar linkerhand vertoonde een diepe, bloederige snee; verder had ze de gebruikelijke schaafwonden, kneuzingen en (ofschoon die pas later kwamen) blauwe plekken. Al met al had het heel wat slechter kunnen aflopen. Ook haar fiets bleek maar lichtbeschadigd. Marjon zei dat ze zich goed genoeg voelde om door te kunnen rijden, maar nadat de wond aan haar hand provisorisch was verbonden, besloten we toch eerst maar even ergens koffie te gaan drinken. Het volgende controlepunt bevond zich een paar kilometers verder in een speeltuin in IJmuiden; daar zou ongetwijfeld een EHBO'er aanwezig zijn. Zo gezegd, zo gedaan (het Kopje van Bloemendaal hebben we uiteraard links moeten laten liggen). In de speeltuin zaten Ruud en Andrea van de organiserende toerclub D.T.S. die meteen slagvaardig te werk gingen. Een EHBO'er werd opgetrommeld en nadat die had geconstateerd dat de wond aan Marjon's linkerhand zou moeten worden gehecht, haalde Ruud zijn auto op en reed ons naar de spoedafdeling van het Kennemergasthuis in Haarlem. Daar werd de wond schoongemaakt en gehecht door een aardige dienstdoende

(vrouwelijke) arts en kreeg Marjon een schoon verband aangemeten. Ik had nog een extra linker wielerschoentje bij me die we over het verband trokken en klaar was kees. Ruud bood nog aan om zijn fietsdrager thuis op te halen en ons per auto terug te brengen, maar Marjon wilde daar niets van weten. Ze wilde perse verder rijden; ze had zich zo op deze fietsvierdaagse verheugd.

Dus nadat Ruud ons teruggereden had naar de speeltuin en we Andrea en hem hadden bedankt, sprongen we weer op de fiets en vervolgden onze weg. Dat bleek toch wat moeilijker te zijn dan gedacht, want door een communicatiefoutje (?) bleken de pijlen inmiddels te zijn weggehaald.

Nu ben ik gelukkig niet geheel onbekend in IJmuiden (Marjon en ik zijn daar een paar jaar geleden ook eens naar toe gefietst vanuit Egmond) en met behulp van onze routebeschrijving en mijn terreinkennis wisten we de weg door IJmuiden, over de sluizen van het Noordzeekanaal en langs de Hoogovens wel weer te vinden. Maar toen ging het mis; we moeten ergens een afslag hebben gemist want kwamen op wegen en straten die bij lange na niet leken op die van de routebeschrijving. Gelukkig bereikten we na een paar kilometer dwalen een bord met een stadsplattegrond van Velsen en Beverwijk, waarna ik mijn plan kon trekken en de route weer kon terugvinden. Even buiten Beverwijk, op de weg naar Assendelft, haalden we de pijlopruimer in en vanaf toen was het een makkie naar het eindpunt, waar de organisatie inmiddels op de hoogte was van de valpartij en belangstellend informeerde naar Marjon's wel en wee. We dronken een glaasje op de goede afloop en reden weer terug naar de camping. Einde van dag twee.

Zaterdag 3 juni was de Oost route aan de beurt; *de Waterland route*, in mijn ogen de mooiste van de vier. Marjon, getooid met een flinke blauwe plek op haar kin (waar ik onschuldig aan ben !!), had er weer veel zin in, dus gingen we opgewekt op weg. Onder een lekker warm schijnend zonnetje maar wel met een flinke tegenwind reden we via het Groengebied Purmerland, langs Purmerend over de Purmerdijk naar Edam, waar een aardige fietsenmaker Marjon's linker rem wat verstelde zodat ze beter met haar gewonde linkerhand uit de voeten kon. De tocht voerde verder naar Volendam. Daar dronken we koffie op de zeer drukke, van toeristen vergeven Dijk. Vervolgens reden we door de Katwoude polder naar het mooie stadje Monnickendam (waar we ons, net zoals een paar jaar geleden toen ik met Ferdi Beuting de Zuiderzeeroute reed, door de drukke zaterdagmarkt moesten zien te wringen). Met de wind in de rug ging het verder zuidwaarts, via Zuiderwoude door weilanden met vele weidevogels en vergezichten. Op een gegeven moment zaten we maar 1 km van Amsterdam Noord af. Na Zunderdorp bereikten we, vechtend tegen de nog steeds flinke noordenwind, Broek in Waterland. Over de Broekenmeerdijk ging het verder naar 't Schouw en vandaar – weer met hevige wind tegen – via Watergang naar IJpendam. Daar was een controlepunt, waar we Ruud en Andrea weer tegenkwamen. Na de pauze staken we met een pontje het kanaal over en fietsten over het fietspad De Dorre IJp naar het recreatiegebied Het Twiske en Den IJp. Hoe de organisatie er in geslaagd is om zoveel fietskilometers door Het Twiske in de route op te nemen, is mij nog steeds een raadsel; ik denk dat we alle hoeken en gaten van dat recreatieterrein wel hebben gezien. Via het waterige Oostzanerveld belandden we uiteindelijk weer op het eindpunt in Wijdewormer. Zoals gezegd, een schitterende tocht, die ik zeker nog eens wil overdoen.

Zondag 4 juni, de laatste dag, gingen we naar het Westen: *de Noord-Hollandse Duinenroute*. Het was afgelopen met het mooie weer. Het druppelde toen we startten en tegen de tijd dat we de Krommeniedijk opreden begon het echt te regenen. Via Uitgeest en Limmen bereikten we Egmond, waar we het controleteam Ruud en Andrea weer troffen in Café Het Wapen van Egmond. Na de koffiepauze moesten de regenjasjes weer aan, want buiten plensde het nog

steeds. De tocht ging zuidwaarts verder, over een fietspad van zo'n 13 km lang door het mooie duinengebied bij Castricum. Via Heemskerk (waar we nog even hebben geschuild in een bushokje), Assendelft (waar het weer droog werd) en Westzaan (waar het gelukkig verder droog bleef) kwamen we in Zaandijk. Daar maakten we nog een lusje door een buurt met veel mooie oude panden, staken de brug over de Zaan over en reden langs de Zaanse Schans naar de definitieve finish van de ZF4d 2011. In het clubhuis van D.T.S. hebben we nog even geëvalueerd, meegedaan aan het Rad van Avontuur en zowaar nog wat prijsjes gewonnen.

Kortom een zeer geslaagd evenement en zeker voor herhaling vatbaar. De informatie vooraf, telefonisch, via internet en schriftelijk, was duidelijk. De tochten waren goed uitgerust en de meegekregen routebeschrijvingen waren ook prima in orde.

De organiserende vereniging Toerclub D.T.S. (volgens mij net zo'n gezellige club als de onze) heeft het wat ons betreft goed voor elkaar. Hulde.

Rob van Boom
TWC Aalst-Waalre